

Breve historia de Brasil

per Harleigh Kyson Jr (ex le foro Interlng 2004)

Redigite pro Adobe Reader per Erik Enfors

Desde Pedro Alvares Cabral al prime "capitanias".

In 1500 Pedro Alvarez Cabral comenciava un viage verso le India. Le corona portugese voleva que ille usava le route maritime aperite per Vasco da Gama circum le Capa de Bon Sperantia. Pro evitar un zona de calmas in le golfo de Guinea, ille navigava verso le west e su flotta incontrava ventos que finalmente lo pulsava usque le continente sudamerican in april, 1500.

Ben que un pouco antea le espaniol Vincente Yáñez Pinzón habeva toccate le costa brasilian, Portugal habeva le derecho a ille territorio a causa del Tractato de Tordesillas, que divideva le continente american inter Espania e Portugal. Portugal recipeva le derecho de controlar le territorio al est de un linea divisori inter 48 e 49 grados al west de Greenwich; e Espania, le territorio al west de iste linea.

Durante le duo decades sequente, Portugal esseva interessate principalmente in su colonias oriental a causa del grande contributiones a su economia derivate del commercio in le condimentos de ille region, le quales Portugal poteva provider a Europa a un costo multo plus economic proque le transporte marin esseva multo plus facile e costava multo minus que le transporte terrestre.

Durante le annos inter 1533 e 1549 le corona portugese divideva le Brasil in 15 divisiones territorial, nominate "capitanias", que le rege dava a homines portugese ric (donatórios), qui, a cambio de multe poteres e privilegios, debeva usar lor proprie capital pro colonisar iste territorios e disveloppar lor ressources economic.

Parte 2

Le successo de Pernambuco e São Vicente.

Inter iste capitanias solmente duo, Pernambuco e São Vicente (al sud del actual citate de Santos), habeva multe successo, Pernambuco a causa del commercio in sucro e São Vicente a causa del sucro e del elevamento de bestial bovin.

Le responsa del corona portugese al fracasso del altere capitanias.

Respondente al fracasso general del capitanias, le rege, João III, assumeva lor direction per medio de un governor general con ample poteres politic. In le capitanias, le governor general esseva representate per un gruppo de functionarios local, qui fortificava le punctos strategic del costa e governava le municipios local secundo patronos jam establite in citates portugese. Le rege anque establiva le capital del pais in Baía. Iste reorganisation del colonia attraheva multe nove colonos al Brasil.

Tomé de Sousa e le jesuitas.

Le prime governor del Brasil, Tomé de Sousa, veniva al colonia con un gruppo de jesuitas, qui habeva un rolo importante in le disveloppamento del pais. Illes establiva scholas, pro exemplo. Ma illes anque inspirava un opposition forte inter le latifundistas del colonia, qui essayava subjugar le indianos brasilian.

Le sclavitute del indianos e del africanos.

Le jesuitas voleva proteger le indianos del sclavitute e christianisar les. Lor methodo esseva concentrar le population indigene in villages ("aldeias" in portugese). Le corona appoiava le jesuitas in iste activitates ma permetteva que le colonos usava indianos capturate in guerras legitime como sclavos in lor latifundios ("fazendas" in portugese). Iste restrictiones incoragiava le uso de sclavos african, cuje commercio se intensivava in le secunde medietate del seculo XVI.

Parte 3

Le franceses e le hollandeses essaya establir se in le Brasil.

Durante que le corona portugese reorganisava le governmento del Brasil, Francia essayava establir un colonia permanente in le territorio brasilian. In 1555 Nicolas de Villegagnon, un aventurero qui haveva le appoio de Henri II de Francia, invadeva le porto de lo que iva esser Rio de Janeiro. Le governor general, Mem de Sá, ducente un armea considerabile, attaccava e expelleva le franceses e establiva le citate que finalmente devenirea le capital del Brasil.

Le franceses esseva persistente. In le prime parte del seculo XVIII illes essayava establir se in le litore Atlantic del sud del Brasil.

Durante que Portugal esseva sub le corona espaniol (1580-1640) truppas hollandeses anque occupava Baía e Pernambuco, le capital ric del region principal que produceva sucro, pro lor proprie uso.

In despecto del opposition del corona espaniol/portugese, le brasilianos del nordest e del region de São Paulo conjunctemente poteva expeller le hollandeses ex lor pais.

Le expansion demographic al interior del Brasil.

Penetrante le interior del pais, le brasilianos anque expandeva le territorio de lor pais ultra le linea occidental fixate per le tractato de Tordesillas. Pro converter le indianos brasilian al christianitate, le missionarios del seculo XVII penetrava le nord e navigava al west sur le fluvio Amazon. Le homines del nordest qui elevava bestial bovin cercava nove pasturas al west del fazendas de sucre, penetrante le interior usque lo que nunc es Piauí, Maranhão, e Goiás.

Le colonos de São Paulo organisava expeditiones pro capturar indianos e cercar auro. Alcunes de iste expeditiones resultava in migrationes de varie annos de duration. Iste gruppos de paulistas sempre exprimeva lor identitate con un bandiera ("bandeira" in portugese), e le brasilianos les nominava "bandeirantes".

Le brasilianos arrivava usque le minas de argento del Peru e anque penetrava le region presso Bogotá, Colombia. Altere simile gruppos explorava Mato Grosso e attaccava le villages de indianos establite per le jesuitas in le sud. Illes anque penetrava le provincia argentin de Misiones. Generalmente le indianos e lor protectores, le jesuitas, opponeva iste incursiones. Le colonos espaniol les opponeva solmente in le region de lo que nunc es Uruguay. Un serie de tractatos con Espania durante le seculo XVIII legalisava iste conquestas per le brasilianos.

Parte 4

Le marchese de Pombal.

In le secunde medietate de iste seculo le marchese de Pombal, le prime ministro de José I de Portugal, un administrator capabile e energetic, inaugurava diverse reformas social, administrative, e religiose in le colonia. A causa de lor fracasso economic e administrative, multe donatários del 15 capitancias perdeva a Pombal le pauc directos que illes haveva potite preservar.

Le sud del Brasil haveva disveloppate un crescente importantia economic, e Pombal moveva le capital del pais de Baía a Rio de Janeiro pro rationes logistic. Ille anque expelleva le jesuitas, opponite per altere sectores del societate brasilian, a causa de lor protection del indianos e de lor activitates commercial.

Le importantia del agricultura (ligno brasil, sucro, bestial bovin, tabaco, cafe, e coton) in le vita economic del Brasil.

Le vita economic del Brasil initialmente se basava sur le exploitation del ligno brasil. Le portugeses usava le indianos local pro taliar iste ligno e transportar lo usque le Atlantic. Ma le indianos les resisteva fortemente.

Postea le production del sucro de canna deveniva le plus importante activitate economic. Le production de sucro tamen requireva labor multo plus intensive que le production del ligno, e le indianos resisteva iste labor tanto tenacemente que le portugeses tosto debeva importar sclavos african pro facer lo.

Con le tempore, le tabaco e le elevamento de bestial bovin deveniva activitates con crescente importantia economic. Iste duo activitates anque requireva terra, que le proprietarios de iste interprisas incontrava al west del terrenos occupate con le production de sucro, que remaneva le activitate economic le plus importante durante le major parte del era colonial.

Como consequentia del grande investimentos in terra e in machinas requirite pro le production de sucro, omne iste industria se concentrava in le manos de un numero de familias reducite. Le café e le coton, producite primo per parve proprietarios, contribuava substantialmente al exportationes del seculo XVIII.

Parte 5

Le independentia e le imperio.

In despecto de su distantia de Europa, le politica Napoleonic habeva un grandissime influentia in le disveloppamento politic del Brasil. Secundo le "systema continental" de Napoleon, nulle pais europeas poteva facer commercio con Britannia. Portugal e Anglaterra habeva essite alliatos durante multe tempore, e le governmento portugese continuava su commercio con le angleses. Napoleon respondeva marchante su truppas verso Lisboa. Con le adjuta del marina de guerra britannic, omne le familia regal, su corte, e su functionarios escappava al Brasil.

Le principe regente, João, que le brasilianos recipeva con multe entusiasmo, inaugurava un serie de reformas.

Ille immediatamente recognosceva le position del Brasil como sede de su imperio e aboliva le monopolio commercial portugese, aperiente le portos brasilian al commercio de altere pais. Post installar se in Rio de Janeiro, le corte portugese creava diverse organismos politic, judicial, e cultural.

Le angleses derivava le major beneficios del novemente liberate commercio, que reduceva le pression economic sur lor pais causate per su exclusion per Napoleon ex le commercio europeas, e numerose companias commercial britannic aperiva officios in le Brasil. In 1816, le prince regente deveniva le rege João VI del imperio portugese. Ille habeva un certe popularitate personal, ma su governmento inspirava odio a causa de su politicas corrupte e arbitrari. In 1789 José Joaquim da Silva Xavier (cognoscite como Tiradentes--un dentista cuje nomine significa "extractor de dentes") dirigeva le prime rebellion contra le autoritate portugese. Le portugeses supprimeva su rebellion e le occideva, e ille deveniva un heroe national inter le brasilianos.

In 1817 un gruppo de rebellos proclamava un republica in Pernambuco, ma le portugeses supprimeva iste rebellion post tres menses. Le causa principal de iste rebelliones esseva le severitate del conditiones de vita pro illes qui non esseva commerciantes o proprietarios de fazendas. Durante que João esseva in le Brasil, Portugal passava per un epocha de convulsion politic. Post le retraite del franceses, un regentia emergeva que governava le pais de un maniera tyrannic e arbitrari. In 1820 le populo portugese revoltava contra le regentia e convocava le "cortes" (parlamento) pro elaborar un constitution. Ben que João amava le Brasil e voleva remaner illac, le cortes le obligava a retornar a Portugal, e su filio, Pedro I, deveniva le regente del pais. Le cortes de Lisboa revocava le reformas introducite

al Brasil e essayava retornar le pais al status quo ante.

Le cortes anque voleva que Pedro I retornava a Portugal, ma ille refusava, e le 7 de septembre de 1822 ille proclamava le independentia del Brasil e esseva declarate imperator del pais. Le Statos Unite esseva le prime governmento que recognosceva le nove governmento brasilian in 1824. In 1825 le portugeses anque recognosceva le independentia del Brasil a causa del intervention del angleses, qui voleva mantener lor privilegios commercial in le pais.

Parte 6

Le difficile regno de Pedro I.

Le prime annos del independentia del Brasil esseva difficile. Le familia de Pedro I habeva negligite su education, e ben que ille esseva un administrator energetic, ille non sapeva calcular multo ben balancias in equationes politic e governava de un maniera impulsive, que inspirava multe resistencia inter le brasilianos.

Durante su regno le Brasil gereva un disastrose guerra contra Argentina e perdeva su provincia Cisplatina (posteriormente Uruguay) in 1825. Post un rebellion del armae que deteriorava in un disordine generalisate, Pedro I abdicava in 1831, retornava a Portugal, e su filio de cinque annos, Pedro II, deveniva le secunde imperator del Brasil post un periodo de regentia.

Stabilitate politic sub Pedro II.

Le secunde imperio brasilian durava quasi 50 annos e compliva multo. Primo Pedro II esseva multo instruite in historia, scientia, e linguas. Su proprie education inspirava in ille un grande preoccupation pro le instruction inter le brasilianos.

Ille anque habeva un temperamento multo calme e rational e esseva in general un homine bonissime.

Post un breve apprentissage, ille apprendeva como alternar inter le duo sectores conservative e liberal que compete pro controlar le pais (su poter principal esseva dissolver le governmento e alternar inter illos). Durante su imperio, ille cambiava le governmento dece-un vices, e ille sapeva exactemente quando il esserea judiciose cambiar lo pro assecurar le stabilitate general del pais.

In le prime annos de su imperio Pedro II debeva confrontar le rebelliones que continuava desde le regentia, exacerbate per le electiones fraudulente de 1840 que dava le poter politic del pais al conservatives.

Su governmento anque appoiava Uruguay e le Argentina in un guerra contra Paraguay (1865-1870). Le fortias brasilian finalmente triumphava in le guerra ma a un costo economic multo elevate. Iste guerra anque creava un establimento militar que deveniva un nove nexo de fortia cuje potentia Pedro II sempre debeva includer in su calculationes politic. Ille anque manteneva bon relationes con le Statos Unite e Europa, reinfortiate per viages que ille faceva al duo regiones.

Parte 7

Le declino del auro in le economia brasilian e le crescente movimento antisclavista.

A causa del declino del production de auro ex le minas brasilian, le agricultura continuava su domination del economia del pais durante le epocha imperial.

Le coton, le cafe, e le sucro esseva le productos principal. Iste sectores economic del pais requireva multe laboratores, e on continuava le uso de sclavos.

Le grande proprietarios rural, qui habeva multe influentia sur le governmento federal, generalmente poteva controlar su politicas pro fortificar lor interesses. Illes esseva contrari al movimento antisclavista que cresceva in Europa e in le Statos Unite e que habeva arrivate anque al Brasil.

In parte a causa de pression politic britannic, le commercio de sclavos esseva declarate illegal in 1831, ma illo non cessava usque 1853. Pressiones abolitionista inter brasilianos comenciava fortificar se durante le decada inter 1860 e 1870.

In 1870 le parlamento brasilian approbava un lege que provideva un emancipation gradual, ma illo non satisfaceva le advocatos del abolition. Durante le annos sequente le sclavos de Ceará e Amazonas esseva liberate, e in 1888 le imperio promulgava un lege que eliminava le sclavitude completamente sin compensationes pro le proprietarios del sclavos.

Le emancipation final del sclavos e le fin del imperio de Pedro II.

Ben que durante le imperio de Pedro II le Brasil cognosceva un epocha de prosperitate, il habeva varie fontes de discontento in le pais. Post perder lor sclavos sin indammification, le latifundistas comenciava un campania contra Pedro II e su imperio.

Le crescente entusiasmo del brasilianos pro ideas republican anque erodeva appoio pro le imperio. Le armea, credente que le nation non le monstrava assatis respecto post su sacrificios in le guerra contra Francisco Solano López del Paraguay, voleva restaurar su honor e opponeva le governmento imperial.

Le imperator abdicava formalmente in 1889 e vadeva in un nave brasilian a Francia, ubi ille moriva post duo annos.

Parte 8

Le republica usque le prime guerra mundial.

Durante le dece-quattro menses post le abdication de Pedro II, Brasil esseva governate per un autocratia militar in le qual le marechal Deodora da Fonseca exercitava poteres quasi absolute.

In iste periodo emergeva le matrimonio civil e un stato laic e federal, e on convocava un assemblea pro rediger un constitution, le qual esseva promulgate in februario, 1891. Illo esseva multo simile al constitution del Statos Unite con le separation de brancas legislative, executive, e judicial con un garantia de directos civic e un separation legal inter le religion e le stato.

Postea, Fonseca dissolveva le congresso e se proclamava dictator, ma le opposition popular contra su ambitiones politic le obligava a dimitter se in favor del vicepresidente, le marechal Floriano Peixoto, qui anque habeva ambitiones dictatorial. Finalmente, le sector militar fomentava un colpo de stato in 1893 e governava le pais durante plus que un anno.

Inter 1894 e 1930 il habeva un serie de governmentos civil republican stabile. Ben que in altere pais latinoamerican il habeva colpos de stato assatis frequente installante un serie de dictatores, sovente militar, le governmentos del Brasil se cambiava secundo normas constitutional stricte.

Le prosperitate economic del pais, basate in le exportation del café, attraheva un crescente numero de immigrantes europeee. Le plantationes de café le plus grande esseva in le area de São Paulo, e dunque multe presidentes brasilian veniva de iste region.

Le prime de iste presidentes esseva Prudente de Moraes, un homine de leges São Paulo, qui debeva confrontar un rebellion in Baía. Post ille veniva Manuel Ferras de Campos Sales, qui governava inter 1898 e 1902. Ille poteva reparar le economia e le finanzas del pais, devenite multo debile desde le fin del monarchia.

Inter 1902 e 1906 governava Francisco de Paula Rodrigues Alves, considerate le plus capace del presidentes civil brasilian. Ille introduceva al governmento alcun reformas substantial e dedicava considerabile attention al obras public e al lucta contra maladies que affligeva le litores del pais.

In 1906, sub le presidentia de Alfonso Pena, le governmento brasilian adoptava un systema de subsidios pro appoiar le productores de café, affligite per crises de superproduction que resultava in caditas del precio del caffè in le mercato international.

Le administration de Hermes da Fonseca (1910-1914) comenciava un periodo de decadentia in iste periodo de governmentos civil.

Parte 9

Le Brasil immediatamente ante e post le prime guerra mundial.

Le Brasil, quando le prime guerra mundial comenciava, jam esseva un potentia principal latinoamerican. Le governmento brasilian, sub le presidentia de Benceslau Bras, appoiava le americanos, le angleses, e le franceses durante le guerra, ben que illo limitava le participation del Brasil al provision de alimentos a illes.

Le euphoria economic post le guerra deveniva un crise durante le presidentia de Arturo Bernardes, qui lo combatteva con un programma de austeritate includente un suspension temporanee de planos pro construir grande obras public e de un programma de impostos national sur le rentas.

In iste annos le sector militar, exprimente le desiros de reforma del classes medie, se sublevava contra le governmento. Iste rebelliones finalmente se culminava in le revolution de 1930, que installava Getúlio Vargas in le presidentia.

Getúlio Vargas e su "Estado Novo" (Stato Nove) usque le secunde guerra mundial.

Le presidentia de Vargas, qui habeva essite le governor de Rio Grande do Sul, reflecteva le crescente dominio de iste stato e un declination economic de Baía e de Pernambuco, le quales antea dominava le economia brasilian. Vargas dominava le vita politic del Brasil usque su morte in 1954.

Quando su regime comenciava, Vargas debeva confrontar un crise economic difficile. Un de su causas importante esseva le programma de subsidios al production de café, que ille eliminava.

Le statos anque habeva un autonomia considerabile que Vargas trovava multo inconveniente, e in 1934 su influenza politic esseva sufficientemente grande pro promulgar un nove constitution pro un "Estado Novo" que dava a ille omne le poter politic del pais.

Vargas, como Bismarck in Germania durante le seculo XIX, consolidava su poter in parte con reformas social que meliorava le conditiones de vita del obreros brasilian. Reducente seriemente le predominantia politic del statos, ille fomentava le industrialisation del Brasil, le predominantia politic de su citates, le diversification del agricultura brasilian, e forte sentimentos de nacionalismo inter le population del Brasil.

Parte 10

Vargas e le Statos Unite-

Vargas anque appoiava le Statos Unite durante le Secunde Guerra Mundial, interveniente in le conflicto post 1942. Ille inviava truppas a Italia e permetteva que le Statos Unite usava alcun bases naval brasilian.

Gratias a iste appoio, le Statos Unite esseva ben disponite a firmar con le Brasil diverse accordos pro adjuvar su disveloppamento economic, specialmente in le establimento del planta siderurgic Volta Redonda, le base del posterior Companhia Siderúrgica Nacional (Compania Siderurgic National).

Post le fin del Secunde Guerra Mundial e le vincimento del Socialismo National e del Fascismo, le brasilianos anque voleva restaurar le democratia a lor proprie pais, e un gruppo de militares faceva dimitter se a Vargas in 1945.

In 1946 le governmento brasilian reformava le constitution national e permetteva le participation active del partitos politic in le gerentia del governmento national, ma sectores politic conservator timeva le partito comunista, cuje membros in electiones libere habeva devenite le governatores de alcun statos brasilian. Iste suppression del communistas assecurava le appoio del Statos Unite durante le Guerra Frigide, que habeva comenciate in ille annos durante le administration statounitese de Harare S. Truman.

In 1950 Sargasso ganiava un secunde victoria in le electiones presidential, e in 1951 ille reoccupava le presidentia brasilian in despecto del opinion disfavorabile del sector militar que le habeva obligate a dimitter se cinque annos antea.

Inter 1951 e 1954 su popularitate le protegeva de attaccos per su adversarios, ma le poter plus circumscribite de su nove administration non le permitteva lutar contra nove problemas economic que affligeva le Brasil.

Sargasso comenciava un nove programma pro accelerar le taxa de disinvolvimento industrial del Brasil, e ille debeva mantener un precari equilibrio inter duo sectores politic, le prime que voleva un participation national plus grande in le industria e le secunde que voleva fortificar le sectores private national e estranier.

A iste tempore emergeva un movimento favorabile al nationalisation de ressources natural que culminava in 1953 con le creation de un compania national de petroleo, Petrobrás. Le popularitate politic de Vargas tunc se debilitava a causa de un scandalo de corruption que involveva su guardia personal. In agosto, 1954, Vargas esseva obligate a dimitter se, e le die sequente ille se suicidava.

Parte 11

Le era de Kubitscheck.

Post un periodo de instabilitate le populo brasilian eligeva a su presidentia Juscelino Kubitscheck, antea le governor del stato de Minas Gerais, considerate per multe brasilianos le successor natural de Vargas.

Como Vargas, ille fomentava sentimientos de nacionalismo brasilian. Como Vargas, ille anque faceva multo pro le sectores del economia del pais minus attractive al capital private. Ille inaugurava ambitiose programmas de construction de autos e de projectos hydroelectric. Ille incrementava le production de ferro, aciero, petroleo, e carbon. E ille anque inaugurava programmas pro adjuvar le sector private.

Su programma le plus ambitiose esseva le construction de un nove capital pro le pais, Brasilia, in le interior del Brasil. Pro multe brasilianos, iste nove capital esseva un symbolo de un futuro grande national.

Omne iste programmas anque habeva duo consequentias negative: le inflation elevate e le accumulation de un considerable indebitamento exterior. Ma le salarios del travaliatores e le classe medie basse non se altiava con le taxa de inflation. Un grande parte del population urban continuava su vita in le miseria, e grande partes del terra brasilian remaneva in pauc manos. E le corruption inter ample sectores de su administration augmentava a un proportion tanto grande que le cynismo deveniva multo commun in le electorato del pais.

Quadros.

Con le appoio del Union Democratic National, le plus potente del partitos conservative del Brasil, Jânio Quadros ganiava le presidentia in 1960. Ille habeva promittite le controlo del inflation, un disveloppamento economic efficace, le independentia in su politica exterior, e un scrupulose honestitate in omne partes de su administration.

In despecto del expectation popular que ille habeva excitate, su comportamento autocratic e arbitrari provocava le opposition de ample sectores inter le population brasilian e reduceva le possibilitates que ille habeva de effectuar su reformas economic. Su politica exterior moveva su administration verso le neutralitate e poneva un certe distantia inter le Brasil e le Statos Unite.

Parte 12

Le dimission de Quadros e le crise de Goulart.

Post quasi le prime septe menses de su presidentia, Quadros se dimitteva subitementamente, provocante un crise politic que resultava quasi in un guerra civil. In ille momento su vice presidente, João Goulart, viagiava (stava a viagar) in China.

Post retornar al Brasil, ille trovava que un grande parte del fortias conservative e multe officieros militar credeva que ille esseva troppo radical e resisteva su accession al presidentia.

Le major parte del dirigentes del partitos tamen appoiava su directo de occupar lo, e le duo gruppos forgiava un compromisso: Goulart devenirea presidente ma sub un regime parlamentari que exercitava le major parte del poter executive.

In 1963 un plebiscito national restaurava le systema presidential al pais, e Goulart recuperava omne le previe poteres executive.

Sub su mandato le economia brasilian se deteriorava gravemente:

Le moneta se devaluava de un maniera extraordinari, le costo del vita se triplicava, e le crescimento del producto interne brute, que habeva essite del 6-7% in le annos anterior, se stagnava.

Post perder le appoio del conservatives, Goulart cercava le collaboration del sector sinistre, essayava neutralisar le opposition militar con frequente cambios in le postos de commando, e convocava mobilisationes popular inter le travaliatores.

Finalmente, in 1964 elementos civil e militar que opponeva Goulart proclamava un revolution e le deponeva. In april, 1964, le fortias anti-Goulart modificava le constitution brasilian e confereva poteres extraordinari al presidentia.

Parte 13

Le administrationes presidential de Castelo Branco e de Costa e Silva.

Le marechal Humberto de Alencar Castelo Branco dirigeva le prime governmento post le intervention militar de 1964. Armate con le nove constitution, ille privava milles de personas ab su directos politic, les incarcerava, e les obligava a exiliar se. Numerose parlamentarios perdeva lor mandatos, e il anque habeva purgas in le fortias armate.

In 1965 ille dissolveva omne le partitos politic del pais e creava duo: le Aliança Renovadora Nacional (Arena, Alliantia Renovator National), e le Movimento Democratico Brasileiro (MDB, Movimento Democratic Brasilian), que reuniva le opposition, decimate per le detentiones e le exilio. Le constitution promulgate in 1967 concedeva poteres quasi illimitate al executive del governmento central.

Castelo Branco inaugurava un programma de planification economic sin precedentes, destinate a contener le inflation e a reactivar le economia. Su mensuras de austeritate affectava specialmente le travaliatores urban, cuje capacitate acquisitive se diminuava, crescente multo minus que le costo del vita. Ille offereva incentivos fiscal orientate a augmentar le productivitate industrial e agricole.

Pro stimular le disveloppamento economic, le governmento inaugurava un programma de investimentos substantial in le energia electric e le transporto. Ben que le principal sectores economic prosperava, le travaliatores remaneva completamente negligite.

In martio, 1967, le congresso eligeva Arturo da Costa e Silva al presidentia brasilian. Ille habeva promittite humanisar le revolution. Generalmente tamen ille continuava le politicas de su predecessor.

A causa del deterioration general inter multe sectores del population, ille promulgava un emendamento al constitution que suspendeva le activitates del corpores legislative, concentrava lor poteres in le presidentia mesme, e establiva le bases legal pro un nove purga del opposition politic.

In agosto, 1969, Costa e Silva abandonava le presidentia a causa del deterioration de su sanitate e esseva reimplaciate per Emilio Garrastazu Medici, qui produceva durante su administration un "miraculo economic brasilian".

Parte 14

Le administrations presidential de Geisel e Sarney.

In 1974 le general Ernesto Geisel occupava le presidentia. Durante le decime anniversario del nove regime, ille comenciava le "apertura lente e gradual", un timide liberalisation del governmento.

In novembre, 1974, le Movimento Democratic Brazilian obteneva importante triumphos in electiones legislative. Ma gratias a mensuras anterior per le executive federal, illo non poteva assumer controllo del congresso.

João Baptista de Oliveira Figueiredo esseva eligit presidente in 1978. Le anno proxime, le congresso brasilian promulgava un amnestia que restaurava le directos politic supprimito in 1964, marcante importante progresso in le democratisation.

Le prisioneros politic esseva liberate, e le exiliatos retornava al pais. In le electiones de 1982 prominente membros del opposition esseva eligit governatores in dece statos, inter illos São Paulo, Rio de Janeiro, e Minas Gerais. Le recession economic que comenciava in 1980 continuava su deterioration usque 1983 e appareva arrivar a su nadir in 1984.

Le reformas politic initiate durante le mandato del general Figueiredo culminava in le electiones de 1985, quando esseva eligit Tancredo de Almeida Neves, appoiate per le principal gruppo de opposition.

Gravemente malade, ille moriva ante su installation in le presidentia, e le vicepresidente eligit, José Sarney, deveniva le presidente del Brasil.

Sarney essayava combatter le inflation con un programma nominate le Plan Cruzado (per le nomine de un nove unitate monetari que ille introduceva), ma post un successo temporanee, le problema retornava. Sarney anque habeva disputas frequente con le assemblea convocate pro preparar un nove constitution.

FIN